

Publicerad 2010-04-03 11:16 av aol

att allting är och måste levas

på gott och ont

Staden

Från en blek sol

under en strimma av ljus,

synes en jättestad

av stål betong och

domhögsta hus,

som sträcker sig

mot en himmel

utan nåd,

badar i ett folkhav

letar öar som en

drunknad,

få spolas upp i en

park kramas av en

sol så ljuv så öm,

allting pulserar

svämmas böljar

mot lutande fasader,

fönster som

glödande ögon,

varje fot bär en människa

med sin egen dröm,

någonstans så lika

vi trampar livets

vindlande gång,

under svävande stjärnor

i iskall lysande falsk neon

vandrande i stora lysande fång,

bilar för millioner under alla
broar allting byggt av kapitalet,

som ljusormar av magma
floder av ljusväggar så ringlande
så evigt till och från,

jag vill bara gråta för allting
hyvlas ner till intet
tills du icke hittar minsta spån,

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aol med Poeter.se id #16425 innehar upphovsrätten